

[Foged.]

tagere, der kan komme ind under samme vilkår med hensyn til at give pengene en bestemt adresse. Dermed animeres der netop til at spare op til egen bolig, til uddannelse, og vi har nævnt 6-7 konkrete områder, ordningen skulle omfatte. På den måde kan den højtærede finansminister medvirke til at give pengene en drejning, så de ikke bliver brugt, men investeret. Det er det, jeg siger imod, og på den måde kunne forbruget holdes nede. Men der er ingen udspil kommet fra regeringen.

Må jeg endelig som sidste bemærkning vedrørende den gode kildeskat sige, at det er stadig aldeles ubegribeligt, at finansministeren alene arbejder med det problem og ikke, som tidligere anført fra vor side, har nedsat et udvalg bestående af skatteeksperter, kommunalfolk og erhvervsfolk til nøje at se på tingene, for at de sammen kunne overveje, hvilken ordning der ville tjene samfundet som helhed bedst. Det anser vi for en uhyre stor svaghed ved regeringens arbejde på dette område, at den ikke vil klarlægge disse ting gennem et nøgternt arbejde af alle de folk, jeg har nævnt. På den måde kunne spørgsmålet belyses ud fra skatteformål og ud fra erhvervsformål, og det er det, vi ønsker, inden vi går videre med drøftelserne af en kildeskatteordning.

Poul Møller: Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Erhard Jakobsen, at jeg var lidt skuffet over hans indsats, for nu havde jeg ventet, at når jeg gjorde så meget for at popularisere det ærede medlems tanker om overgang til forbrugsbeskatning, ville jeg få støtte fra det ærede medlem, men i stedet for var det, ligesom det ærede medlem var lidt bange for den støtte, som om det ærede medlem ville lægge luft mellem sig og os andre, måske fordi det ærede medlem var bange for det ærede medlem hr. Peter Nielsen, som jo har en skarp replik over for det ærede medlem, ikke mindst i Verdens Gang; måske var det ærede medlem bange i denne omgang.

Jeg har ikke sagt noget om — det siger jeg også til den højtærede finansminister — at der var et bestemt punkt. Jeg har sagt, at Bertel Dahlgaard har troet, at der var et bestemt punkt. Jeg kan naturligvis godt

se, at med 31,4 pct. ville det være nonsens at sige, at allerede med kun 25 pct. ville samfundet gå til grunde, for vi er ikke gået til grunde. Jeg har ikke sagt, at det er det afgørende, om det er det ene eller det andet punkt, men desto tungere skattebyrden er, desto vigtigere er det at se på fordelingsproblemet. Det er min hovedbetragtning, som jeg fremførte i mit første indlæg. Jeg ved godt, at man ofte kommer ud for at blive kritiseret for noget, man ikke har sagt. (*Afbrydelse af Hjortnæs*). Jo, det gør man skam; det ærede medlem hr. Hjortnæs vil ganske vist ikke komme ud for det, men det kan man komme ud for. Men derfor vil jeg gerne straks på stedet slå fast, hvad mit hovedsynspunkt er. De 31,4 pct., det er et synspunkt, som må føre til, at vi nu alvorligt må overveje fordelingen mellem indkomstskat og forbrugsskat. Dernæst er der sidste års erfaringer; nationalindkomsten steg med 2.624 mill. kr., men skatter og afgifter med 1.655 mill. kr. plus tvangslån, så der nu kun er omkring 800 mill. kr. af 2.600 mill. kr. tilbage til borgerne. Det må nødvendiggøre betragtningen: tager vi pengene på en sådan måde, at det fremmer arbejdsindsatsen, eller skal vi ikke passe på, at vi ikke kommer til at tage så meget på indkomsten, at lokomotivet går i stå eller i hvert fald kommer til at køre langsomt? Det var de betragtninger, jeg var inde på, og som det ærede medlem hr. Erhard Jakobsen ikke rigtig kunne forstå, og det er jeg for så vidt ked af.

Det ærede medlem ville så gøre noget ud af, at socialdemokratiet var kommet med forslag om oms allerede i 1950-51. Jeg kan sige til det ærede medlem, at det ikke er sket i dette høje ting. Det er muligt, at socialdemokratiet har haft nogle tanker om en omsætningsafgift dengang, men de blev aldrig forelagt tinget. At socialdemokratiet i øvrigt har været trægt i denne henseende, tyder ikke bare debatten i dag på, men også det ærede medlem hr. Erhard Jakobsens egne betragtninger i Verdens Gang. De blev skrevet som et oprør mod socialdemokratiets træghed, og for at man ikke skal tro, det er noget, som jeg skyder ham i skoene, vil jeg citere ham endnu en gang, det afsnit, som står umiddelbart forud for det, jeg citerede før om forbrugsskat og direkte skat: